

Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ)

O ustavení rodičů a přátel školy je poprvé ve školní kronice záznam ze školního roku 1957/58: "SRPŠ ustaveno následovně: Předseda B.Kolář, pokladníkem při Baštová, jednatelkou A.Burešová"

SRPŠ se stalo pro ředitele školy a učitele pomocníkem jak při působení na žáky, tak při zabezpečování materiální a manuální pomoci škole.

Na ustavující schůzi SRPŠ 10.9.1959 zvolena předsedkyně Vlasta Lancová, pokladníkem Jan Vlček, jednatelkou František Mottl (ředitel školy). Členy výboru Miluše Burešová, Alois Veselý a Marie Horká.

Dne 28.3.1960 uspořádalo SRPŠ dětský ples, který byl hojně navštíven. V neděli 20.2.1966 uspořádalo SRPŠ pro děti dětský karneval (maškarní ples). Stereogramofon s deskami zapůjčil člen SRPŠ Josef Chraštný. Pro tombolu připravily maminky sáčky s kuličkami, dále zakoupeny míče, tužky atp., s. Horká upékla dort a s. Klemáková darovala vázu. Karneval se stejným programem organizovalo SRPŠ i 26.2.1967 a 2.3.1968 v místnostech Pohostinství.

Z prostředků SRPŠ byl ve školním roce 1965/66 zakoupen škole magnetofon značky Sonet B-3. Karel Růžička vyčistil a opravil školní radio a pro umožnění poslechu zavedl i do 2. třídy reproduktor.

V průběhu šk..roku 1968/69 zakoupilo a darovalo SRPŠ škole nový televizor a radioaparát za celkovou částku 5290 Kčs (na televizor přispěl MNV částkou 2000 Kčs).

Z ústřední dodávky pomůcek dostala škola sluchátka za 2150 Kčs.

Ratenská škola byla dobře vybavena technickými pomůckami, které učitelům umožňovaly zkvalitnit vyučování. Jaký je to rozdíl mezi stavem v buržoasní republice, kdy byla škola v tomto směru popelkou a kdymuseli v obci socialistické strany svádět s reakční buržoasií boj doslova o každou korunu věnovanou na vybavení školy.

Podíl školy na rozvíjení a upevnění přátelství se SSSR

Ministrem školství a národní osvěty se stal v roce 1945 un. profesor Dr. Zdeněk Nejedlý, průkopník česl.sovětského přátelství již v době buržoasní republiky.

Na ratenské škole se konala 11.2.1946 oslava jeho 68.narozenin, při které bylo vzpomenuto jeho životního díla. Již dne 22.2.1946 učitel Boček promluvil ve škole na oslavě 28.výročí založení Rudé armády. Přitom bylo, jak zní záZNAM ve školní kronice "zdůrazněne věrné spojenectví Československé republiky a SSSR."

Oslava výročí Pražského povstání (5.5.1945) se konala na škole 4.5.1946. Učitel Boček přitom zvlášt zdrážnil "naši vděčnost Sovětskému svazu a Rudé armádě za očistu naší republiky od fašistických nepřátel a za rychlou pomoc, která zachránila hlavní město Prahu před zkázou."

Dne 7.11.1947 byla uspořádána oslava Velké říjnové socialistické revoluce.

Výchovný proces na škole směrem k upevnění vztahu žáků k prvé zemi socialismu se rozvinul po únoru 1948. Na škole byla uspořádána oslava 69. narozenin

generalissima J.V. STALINA,

12.výročí Ústavy SSSR a Smlouv o přátelství a spojenectví se SSSR, vzpomenuto výročí úmrtí V.I.Lenina.Dne 30.9.1949 vzpomenuto 30.výročí sovětského filmu.

VŘSR oslavovaly děti nejen ve škole, ale i na veřejných oslavách se svým programem.Od r.1951 se škola zúčastňovala akcí organizovaných v rámci Měsice čsl.sovětského přátelství.Toho roku byl Měsíc přátelství zahájen štafetou,které se zúčastnilo i školní žactvo.Škola byla uvnitř i venku slavnostně vyzdobena.Zactvo se zúčastnilo filmových představení a byla mu vyšvětlena mírová politika SSSR.Žáci dále seznámeni s hrdinou SSSR,prací stachanovců a novátorů,se sovětskou Ústavou,vědou a technickou. Při škole byl založen kroužek čsl.sovětského přátelství.

V roce 1952 se žactvo zúčastnilo Gogolova večera,organizovaného místní odbočkou SČSP.

Dne 5.března 1953 zemřel generalissimus J.V.STALIN,

pokračovatel Leninova díla,budovatel sovětského státu a přítel československého lidu.Občanstvo se zúčastnilo smuteční tryzny, ve škole vyslechlo žactvo smuteční projevy.

Nedlouho poté zemřel president ČSSR KLEMENT GOTTWALD,

Smuteční tryzny se zúčastnili všichni žáci spolu s občany obce. Novým presidentem republiky byl zvolen Antonín Zápotocký,dosavadní předseda vlády.

Dne 5.září 1958 přijela do Ratenic vzácná návštěva. Na pozvání JZD přijela do Ratenic na přátelskou besídku 35.členná výprava sovětských turistů,kteří byli vším obyvatelstvem neobvyklejší srdečně přivítáni.Bylo to poprvé od roku 1945,kdy do obce přijeli sovětí lidé.

Reditel školy Eduard Jakšch o návštěvě zanechal tento svůj osobní záznam:

"Ratenská náves.Podlední minuty před příjezdem hostí. Jací asi budou? Hukot autokaru.Jedou! Už jsou tu! V zástupech pionýrů i dospělých vzrušení.Autokar zastavuje. A už se hrnou pionýři za jásavého pochodu dechovky k vystupujícím hostům.Záplava kytic se stěhuje z dětských rukou do náručí hostí.Pohnutá chvíle oboustranného dojetí,na kterou se nezapomíná.Předseda MNV s.Jedlička prostě a upřímně vítá po 13.letech příslušníky národa osvoboditelů do naší obce. "Vítejte nám", ozývá se se všech stran. A již pionýři,svazáci,členové odbočky SČSP i ostatní dospělí odvádějí milé hosty do vyzdobeného sálu.

Nové vítání.Předseda KSC a JZD s.Navrátil Karel vítá hosty jménem KSC i jménem družstva místního,co hostitele. Hosté,zřejmě dcjatí - děkuji za uvítání a tlumočí pozdravy své země.

Během malého občerstvení vítají hosty i české písňě. Přípitek na počest hostí. Co v první chvíli nedovedou říci ústa, řeknou oči, řekne srdce. A co vše prolétna hlavou v několika okamžicích! Co by asi bylo s námi, nebyt hrdinné Rudé armády - jejíž příslušník, dnes již v občanském šatě, s čestnými stuhami rádu na prsou stojí před vás? A je mezi nimi i stužka rádu, uděleného při osvobození Československa. Kolik se jich nevrátilo? Kolik jich prolielo krev za nás a za štěstí našich dětí? Kolik sirotků a vdov po nich zůstalo?

Než stačíte vše domyslit, již se kolem vás ozývá krásná měkká mluva hostů, obklopených občany, svazáky a pionýry, kteří své rudé šátky uvažují hostím. A těch vzájemných upřímných dárků na památku dnešního setkání! A než se po hodinovém prvním setkání vydají hosté, doprovázeni pionýry, svazáky a dospělými občany na prohlídku objektů JZD i vesnice - již každý z rozhovorů ví, že hosté jsou z Gorkého na Volze. Jak strádali rubl k rublu, aby se mohli podívat do naší svobodné vlasti, jak zde žijeme, jak dlouhou cestu podnikli, co u nás již viděli, jak se jim u nás líbí, jak jsou potěšeni péčí o hroby Rudoarmějců u nás, kolik kdo má děti, kde pracuje a mnoho jiných věcí. Radují se z našich velkých úspěchů, s velkým nadšením výpravějí o krásách naší Prahy, znají dobré jména a význam jak našich dějin, tak i současné politické osobnosti, spisovatele, skladatele, umělce a jiné. Mají zájem o všechno a chválí úspěch místního JZD.

Následuje prohlídka školy. Oceňují práci malých mičurinců, čistotu i úpravu školy, školní dílnu, podpisují ochotně školní kroniku a na školních tabulích i kronice zanechávají tyto zápis:

-Pozdrav pionýrům, dětem, oktjabratům a všem obyvatelům vesnice Ratenic od turistů města Gorkého!

Prosím, přijďte k nám na návštěvu! -

-Pozdrav pionýrům a komunistům vesnice Ratenic od turistů města Gorkého na řece Volze! Ať žije Československo-sovětské přátelství! Margarita Smirnova. -

Zápis ze školní kroniky:

-Námi, sovětskými turisty byla navštívena Vaše škola. Zůstanou nám po celý život v paměti setkání s Vašimi pionýry. Dostalo se nám takového přijetí, že nám zůstane v paměti po celý život. Sovětí turisté.

Zacharova A.I. -

-My, sovětí turisté navštívili jsme národní školu v obci Ratenicích a byli jsme velmi překvapeni. Mnoho z toho, co jsme viděli, může být s úspěchem použito v naší, sovětské škole. Já, jako učitel budu ve své praxi využívat to, co je u Vás lepší než u nás. Přejeme další úspěchy práci školy ve vzdělání budoucích strujeců komunistického zřízení v Československu! -

-Jsem nesmírně šťasten, že se mi za třináct let po Velké Vlaštecké válce podařilo uvidět kvetoucí bratrské

Československo s jeho, překrásným mládím.Jsem šťasten, že jsem uviděl děti, pro které byla prolita česká i ruská krev. Za přátelství na věčné časy Grigorjev. -

Následuje prohlídka veřejné obecní knihovny, která hosty překvapuje poměrně velkým počtem knih na tak malou vesnici. I zde se hosté o všem informují. Je mezi nimi i mladý, velmi milý pracovník knihovny v Gorkém, který nejen že ovládá slušně češtinu, ale je i dobře obeznámen s českou literaturou.

Ale čas spěchá a dospělí, pionýři i svazáci zvou srdečně milé hosty apon na chvíli do svých domovů.Tak krásný poměr k dětem nemá snad žádný druhý národ.Děti i svazáci stále ohlopují jak hrozny své hosty a uplatňují své větší či menší znalosti ruštiny.A kdo rusky nezná, i ten se snaží domluvit a druží okolo pomáhají.

Kolem půl osmé vrací se všechni s hosty a šťastnými úsměvy na tvářích do sálu ke společné večeři.Hudba vyhrává. V přestávkách proslovu a přípitky s obou stran.

Poslanec KNV Vinohradník upřímně pozdravuje hosty jménem krajského výboru KSC a KNV, předseda JZD predává hostům v upomínce broušencu vázu.Hosté děkuji a slibují, že nikdy nezapomenou na milé přijetí, kterého se jim zde dostalo. Střídají se ruské i české písni, vyměnují se adresy.Hosté zvou místní občany k návštěvě SSSR a jejich rodného města tak upřímně, že každý si umírá, od zítřka začínám šetřit, aby se splnila jeho dávná touha, na vlastní oči vidět krásy, život a znova i upřímný a krásný lid země hrdinů, který se tak umí vepsat do srdce přímo v jeho vlasti.

Škodajen - přeškoda - že čas tak nemilosrdně kvapí a není možno jej zastavit.Blíží se chvíle odjezdu, chvíle tklivá, chvíle rozloučení.Upřímné stisky rukou, bratrské objetí.Piště nám! ozývá se s obou stran.Autokar stojí připraven, hudba hraje v nočním tichu "Volgu".Všechni zpívají, všem u srdce tak někdo.Hosté mávají z autokaru všem, s kterými se poznali, oči se vyhledávají, písni mluví od sedce k sedci.Není to lehké loučení s drahým přáteli. Následuje druhá, třetí ruská písni, oči vlnou, autokar se rozjíždí.Poslední zamávání. "Zdravstvujte draží!"

Odjeli.Všechni stojí teď mlčky.Cítíme, že za těch několik hodin jsme poznali pravé, upřímné bratrství a lásku příslušníků národních osvoboditelů, chránících mír světu.Na shledanou, draží přátelé!!"

Retenětí občané i žáci si vyměnili s hosty z Gorkého adresy a dlouhá léta si dopisovali.

Výchově žáků k upevnění přátelství k SSSR věnoval velkou péči i ředitel školy komunista František Mottl.O průběhu Měsice čsl.sovětského přátelství v roce 1964 František Mottl piše:

" Měsíc čsl.sovětského přátelství jsme zahájili dne 6.listopadu štafetou přátelství.Večer jsme uspořádali lampionový průvod a poté jsme vystupovali s programem na veřejné oslavě v sále hostince.Při oslavě skládalo 17 dětí slib jisker a 4 děti pionýrský slib.Oslava za účasti asi 80.mnohých dospělých osob, mezi nimiž byl i poslanec KNV s.Vinohradník a poslanec ONV s.Šuic, byla zdařilá.Ve výroční den VŘSR dne 7.11.jsme si ve škole promí-

tali diafilmy "Vodní bohatství SSSR" a pak "Výškové stavby v SSSR."

Jako světadějná událost, která vzbudila obdiv a nadšení mezi žáky školy, bylo vypuštění prvé

umělé družice Země dne 4.X.1957

e druhé umělé družice Země dne 3.11.1957 o váze 500 kg s pokusným psem Lajkou. Stejně pozorně sledovali zprávu o vypuštění prvého atomového ledoborce a v r.1954 o vypuštění atomového ledoborce V.I.Lenin v leningradských loděnicích.

Dne 13.9.1959 vynesla sovětská raketa na povrch Měsice emblém s výsostnými znaky SSSR. Dne 4.10.1959 vyletěla další raketa do oblasti Měsice a pořídila snímky jeho odvrácené strany. Některé útvary na Měsíci byly pojmenovány názvy Moskevské moře, Záliv kosmonautů, Sovětské pohoří, Kráter Ciolkovského, Kráter Lomonosovův a pod.

Dne 15.5.1960 vypustil SSSR pomocí několikastupňové rakety kolem Země kosmický koráb o váze asi 45 q. Dne 12.2.1961 vyslal SSSR kosmickou raketu k Venuši.

Dne 12.dubna 1961 bylo v ratensko škole prováděno očkování žáků i předškolních dětí proti dětské obrné Sebinovou vakcinou. Právě v době očkování vysílal rozhlas zprávu o proniknutí prvého člověka

JURIJE GAGARINA na lodi VOSTOK

do vesmíru. Gagarin obletěl za 108 minut Zemi a podíval se na ni z výšky 170 - 320 km. Jméno GAGARIN se stalo mezi dětmi velmi populární. Žáci 1.ročníku si je složili z písmen pomocí skládací abecedy. Koncem dubna 1961 navštívil Jurij Gagarin na pozvání vlády Prahu, kde byl triumfálně uvítán.

Rovněž let každé další sovětské posádky byl žáky školy pozorně sledován. Jméno Gagarina si žáci znova připomněli, když 28.3.1968 zahynul při cvičném letu ve Vladimírské oblasti SSSR.

Branná výchova, Spartakiáda

Škola vedla žáky k přípravě na obranu socialistické vlasti, starala se o jejich praktickou průpravu, o upevnění jejich fyzických sil a zdraví.

Dne 21.1.1954 uspořádáno branné cvičení žáků v prostoru Ratenice-Cerhenice-Sokoleč.

Škola se aktivně podílela na I. celostátní Spartakiádě. Učitelé připravovali na vystoupení žactvo po celý rok. Desítky žáků s krychlemi cvičila na okresní Spartakiádě v Pečkách 15.5.1955 a na oblastním cvičení v Poděbradech 5.června a 25.6.v Praze na Strahově. Veškeré výlohy spojené na spartakiádním cvičení uhradila žactvo MOB v Ratenicích.

Na jaře 1959 opět probíhal ve škole nácvik spartakiádních cvičení. Dne 7.6. se žactvo zúčastnilo okreskového cvičení v Pečkách, 14.6.1959 cvičili žáci na okresní Spartakiádě v Poděbradech, která se dobře vydařila.

Ve škole každý rok počátkem školního roku přednášel žákům o bezpečnostních otázkách, především o chování na komunikačních nálezech muniče, požární bezpečnosti a pod., staršína SNB s. Nágl z Peček.

Škola vzpomínala v říjnu Dne čsl. armády, bojů našich a sovětských vojsk za svobodu a úlohu armády a její připravenosti k obraně socialistické vlasti. Dne 8.10.1959 besedovali ve škole se žáky vojáci z kolínské posádky. Děti měli možnost seznámit se s některými zbraněmi a dozvěděli se z vyprávění také o životě vojáků. Dne 5.10.1960 vyprávěl ve škole dětem o svém dětství a účasti na Slovenském národním povstání s. Stunkovský.

V roce 1960 skončil školní rok již 18. června. Celkem 16 žáků školy bylo vybráno, aby cvičili na celostátní Spartakiádě v Praze. Již 18. června se žáci zúčastnili zkoušek na Strašově. Na spartakiádním cvičení vystoupili žáci ratenské školy 24. června 1960. K úhradě finančních nákladů na oba zájezdy do Prahy (na zkoušky a na cvičení), věnovalo JZD 200 Kčs, MNV 300 Kčs a Myslivecká společnost 100 Kčs. Učitel Fr. Mottl k průběhu této Spartakiády v kronice poznamenal:

"Vyvrcholení II. CS ve dnech dospělých bylo překrásnou přehlídkou úspěchů naší s jednocené tělovýchovy a manifestovalo před celým světem odhadlání našeho lidu pokračovat vpřed na cestě ke komunismu."

Výuka náboženství na škole

Po roce 1945 se nadále na škole vyučovalo náboženství církve katolické, českobratrsko-evangelické a československé. Růst vzdělanosti lidu vedl k opadnutí zájmu rodičů o náboženskou výchovu a výuku dětí, která byla v rozporu s poznatkami vědy a lidským rozumem. Nová generace, která prošla okupací a válkou, přesvědčila se na vlastní oči o netečnosti římské církve k válečnému běsnění a zločinům hitlerovského Německa.

Další rozvoj vědy a především sovětské kosmonautiky dále rozšířil znalosti člověka o vesmíru a životě na Zemi. Dne 1. září 1959 byl ustanoven na ratenské škole ředitelem komunista František Mottl, dosavadní učitel na národní škole v Babicích na okrese Nový Bydžov. Narodil se v roce 1921, patřil k ročníku, který byl ve válce postižen totálním nasazením a po roce 1945 na sebe vzal úkol stát v prvních řadách budovatelů socialismu v Československu.

Dne 8. září 1959 se přihlásilo na ratenské škole k vyučování římsko-katolickému náboženství celkem 5 dětí z 2.-5 postupného ročníku, t.j. asi 17% z celkového počtu žáků školy. V roce 1960 se přihlásilo na ratenské škole k vyučování náboženství 8 žáků. Proto bylo nutno uspořádat vysvětlovací akci, aby se počet přihlášek snížil. Řediteli školy Františku Mottlovi byli v přesvědčovací akci nápomocni předseda MO KSČ Antonín Petr a tajemník MNV Volek. Řediteli školy se podařilo přesvědčit všechny rodiče dětí, kteří vzali přihlášky na náboženství zpět. Tak se na ratenské škole poprvé od počátku založení školy nevyučovalo náboženství. Skončovalo se tak se staletou křivdou na duších dětí, které církev na ratenské škole udržovala ve strachu a v oddanosti rakousko-uherskému mocnářství a cizáckému habsburskému rodu, který germanizoval český národ.

Od tohoto roku se na škole náboženství nevyučovalo. V roce 1968, když se pravicevě-oportunistické a nepřátelské síly zorganizovaly v politickou sílu a zmocnily se přechodně vlády ve straně a státu, byl nově upraven způsob podávání přihlášek k vyučování náboženství. Přihlášky se nepodávaly prostřednictvím školy, ale přijímal je přímo příslušný duchovní. MNV pouze poskytoval potřebnou místopisť k vyučování. V tomto roce podali opět někteří rodiče přihlášky k vyučování náboženství.

V roce 1970 se k vyučování římsko-katolickému náboženství přihlásilo 8 žáků (z celkového počtu 33 žáků školy), které vyučoval 1 hodinu týdně farář Fišer z Kostelní Lhoty. Další 2 žákyně si podali přihlášku k vyučování českobratrsko-evangelickému náboženství, které se vyučovalo 1 hodinu za 14 dní.

V roce 1971 bylo podáno k vyučování náboženství 10 platných přihlášek a to 9 ke katolickému a 1 k čsbr.-evangelickému. Vyučoval opět 1 hodinu týdně farář Fišer z Kostelní Lhoty. Během roku 4 žáci zrušili přihlášku a do konce školního roku zůstalo jen 5 přihlášených (ze 30 žáků školy).

V roce 1973 se již nikdo na vyučování náboženství nepřihlásil. Tím skončilo jeho vyučování na ratenské škole.

Zdravotní stav mládeže

Zdravotní péče na škole se po převzetí péče o zdraví do rukou státu zkvalitnila a rozšířila. Pozornost se soustředila na prevenci, na předcházení nemocem. Tak dne 2.10.1953 byla vykonána lékařská prohlídka chrupu žáků, spojená i s jeho ošetřením. Dne 24.6.1954 byl znova všem dětem prohlédnut a ošetřen chrup v ambulatoriu v Pečkách.

-28.9.1954 provedena tuberkulinová zkouška u žáků 1. a 2. postupného ročníku,

-ve šk. roce 1955/56 vykonána v Poděbradech roentgenologická prohlídka žáků. Dětem ve škole vysvětlém rozdíl mezi přístupem k sociální péči v socialistické a buržoazní republice.

-v listopadu 1955 prohlédnutý všechny děti MUDr Forejtovou z Peček. Zdravotní stav, až na malé výjimky, dobrý.

23.10.1956 prohlédla MUDr Forejtová z Peček všechny děti. Žák J. Jenda byl doporučen do ozdravovny, 4 další na prohlídku k odbornému lékaři.

Na podzim 1957 onemocněla většina žáků chřipkou, takže v 1. třídě bylo v 1. pololetí zameškáno 805 1/2 hodin, ve 2. třídě 463 hodin. Během školního roku se zdravotní stav mládeže zlepšil až na 1 žáka z tuberkulozní rodiny, který odešel na delší dobu na léčení pro pozitivní nález TBC.

Počátkem zimy se objevily plavky a sociální dílny společnosti, které mohly děti a dospělé učit vlastním prostředkům. Výroba dřevěných dýmek a výrobky z vlasů, vlny a kůže, které byly využívány k výrobě různých výrobků. Prostřednictvím výroby vlastních výrobků bylo využíváno výrobení vlastního výrobku.

Během školního roku 1957/58 zdravotní orgány vykonaly několik akcí pro zdraví školních dětí. Dne 3. září provedena tuberkulinová zkouška, 10. 9. prohlídka chrupu, 5. 11. zdravotní prohlídka MUDr Forejtovou z Peček, 21. 11. roentgenologická prohlídka, 5. 12. hromadné ošetření chrupu v zubním ambulatoriu, 19. 3. druhá prohlídka chrupu MUDr Hovlem, 20. 3. očkování proti obrně (3 injekce), 12. 5. očkování v 1. oddělení proti neštovicím a ve 2. oddělení proti záškrtu.

Podobné prohlídky probíhaly každoročně v dalších letech. Dne 1. 4. 1960 a 6. 5. 1960 bylo provedeno nové očkování všech dětí proti obrně t.zv. Sabinovou živou vakcinou v budově školy. Toto očkování se neprovedlo vpichováním injekcí. Očkovací látka se podávala dětem na lžíčce s trohou sirupu.

Dne 11. 10. 1960 prohlídka všechny děti MUDr Brožová. Od 23. 10. 1960 prováděli učitelé pro žáky 3.-5 postupného ročníku 8 hodinové zdravotnické školení. (BPZO 1. stupně). Školení bylo ukončeno 24. 11. 1960, žáci získali odznáčky. Ve škole byly ustanoveny 2 zdravotnické hlídky.

Poletní prázdniny v roce 1962 musely být mimořádně prodłużeny, protože na území ČSSR pronikla epidemie chřipky, která se nebezpečně rozšířila. Prázdniny trvaly od 28. ledna do 11. února 1962. V době epidemie se nekonaly schůze a zamezily se návštěvy v nemocnicích. Prostředky veřejné dopravy byly pravidelně dezinfikovány.

- V polovině června 1962 vyskytly se zarděnky a spála,
- Dne 18. 10. 1962 provedeno očkování 2. ročníku proti neštovicím a 3. ročníku proti tetanu a záškrtu, spojené s prohlídkou žactva. Dne 8. 11. 1962 očkování 4 žáci proti TBC.
- Od poloviny října a poloviny března 1963 se zhoršila docházka do školy pro chřipkové onemocnění.
- Již 8. 9. 1964 byli žáci očkováni proti neštovicím MUDr Brožovou.
- 20. 10. 1964 prováděla sestra kalmelitačního oddělení očkování dětí 1. postupného ročníku proti TBC. Ze 12 dětí očkováno 11.
- 14. 9. 1966 MUDr Brožová prohlédla žáky a očkovala 2. ročník proti neštovicím a 3. ročník kombinovanou injekcí proti záškrtu a černému kašli.
- 21. 1. 1966 prováděla sestra tuberkulínovou zkoušku žáků 2. a 5. postupného ročníku a 24. 11. kontrolovala výsledky zkoušky a 5 dětí očkovala.
- 8. 3. 1967 přezkoušela pracovnice OÚNZ u žactva školy zrak a sluch.

V roce 1966 se zjišťoval na škole zájem o podávání mléčných přesnídávek. Teprve 3. dubna 1967 se začala tato akce uskutečňovat. Mléko přivážela uklizečka školy Blažena Prokrová. Odebíralo je všech 40 žáků ve 1/4 litrových lahvích, jejichž nedostatek ovlivnil celkovou akci. Dodávka mléka měla být hlavní starostí mlékárny, avšak její pracovníci vyvinuli malou iniciativu a aktivitu a nevyřizovali vše objednávky i v době, když již měli dostatek lahví.

Pěčí o zdraví na sebe převzala socialistická společnost, která nelitovala pro ochranu zdraví dětí žádných prostředků. Vymizela dětská obrna a blíží nekažlivé nemoci, které takřka každý rok postihovaly žáky. Problémem stále zůstávaly epidemie chřipky, kde byla dětem i dospělým zdůraznována prevence posilováním a otužováním organismu a výběru stran s obsahem potřebných vitamínů.

Výlety

- 19.6.1946 do Prahy .Prohlídka zoologické zahrady, lanovkou na Petřín, prohlídka Hradčan, Staroměstského náměstí a zpět na nádraží Praha-Střed.
- 10.6.1949 podnikla 1.třída výlet parníkem po Labi do Brandýsa n.L., 2.třída vědnech 14.-16.6.1949 třidenní výlet do Hřenska, rovněž parníkem. V hojném počtu se výletu zúčastnili i rodiče.
- 8.6.1950 -2.třída výlet do Špindlerova mlýna a na zpáteční cestě do Prachovských skal.
- 10.5.1952 2.třída výlet do Českého ráje.
- Koncem dubna 1953 exkurze žáků do železničních dílen a opraven lokomotiv v Kolíně.
- 28.6.1956 autobusem ČSD výlet do Babiččina údolí, Náchova a Opočna se zastávkou v Hradci Králové. Záci si prohlédli zámky a jejich sbírky v Náchodě, Ratibořicích a Opočně.
- červen 1957 výlet 1.a 2.postupného ročníku parníkem z Poděbrad do Kolína. Se žactvem vyšších ročníků autobusový zájezd na Konopiště, do Tábora a na Zvíkov.
- v5.5.1958 do Prachovských skal, Hrubou Skálu a Turnova a na zámek Hrubý Rohozec. V Turnově navštívena Flechtitelská stanice a šperkařská škola.
- 26.3.1960 navštívili žáci 4.a 5.postup.ročníku muzeum V.I.Lenina a Pražský hrad.
- 5.2.1961 exkurze do železničních dílen v Kolíně.
- 21.6.1961 autobusem do Českého Šternberka, Jemniště, Konopiště a přehrady ve Slezanech.
- 5.6.1963 pěší polodenní výlet do Dobřichova na Pičhoru a Třebickou.
- 16.6.1965 pěší výlet do Dobřichova na Pičhoru a Třebickou.
- 30.5.1966 v Praze na Hradě a divadle Jiřího Wolkra.
- 11.1.1967 návštěva komunálního zahradnictví v Pečkách.(U Krejčího vedle mostu přes Výrovku).
- 4.5.1968 návštěva komunálního zahradnictví v Pečkách.
- 12.5.1968 polodenní vycházka do lesa.
- 29.5.1968 polodenní vycházka do Dobřichova na Pičhoru.
- červen 1968 výlet financovaný z větší části SRPŠ do Hořic v Podkrkonoší, Dvůr Králové (ZOO), Skalní město v Adršpachu, zámek v Ratibořicích, Staré bělidlo v Babiččině údolí a muzeum Boženy Němcové v České Skalici.
- 25.6.1969 Prachovské skály, Humprecht, hrad Kost a Máchevo jezero.

Jaroslav BOŽOVSKÝ
4.2.1939-30.9.45

viz kniha 2, díl IV, strana 59

Krista KUČEROVÁ
1.9.1943 - leden 1946

učitelka domácích nauk z Peček, vyučovala dívčím ručním pracem.

Růžena CHLADOVÁ
15.4.1944 -
31.8.1952

nar. 31.7.1916 v Církviči u Kutné Hory.
Po vycholení obecné školy v Třeběšicích a měšťanky v Čáslavi absolvovala učitel. ústav v K. Hoře, kde maturovala r. 1940. Zkoušku učit. způsobilosti r. 1940 v Hradci Králové.
Po 7 měsíční hospitaci na obecné škole v Církviči ustanovena byla učitelskou praktikantkou v Poděbradech. Zaměstnána rovněž na úředovně okres. škol. výboru v Poděbradech.
(Od 1.4.1938). Od 1.11.1943 výpomoc. učitelkou v Předhrádí a od 15.4.1944 v Ratenicích.

Jan BOČEK
1.12.1945 -
31.8.1947

nar. 20.10.1916 ve Volešicích u Jičína.
Obec. škola, měšťanka a učitelský ústav v Jičíně, zkouška způsobilosti v r. 1940.
Vyučoval jako výpomocný učitel přes 2 roky v Petřveldě, Věrnovicích a Německé Lutyni ve Fryštátském okrese na Těšínsku, 3 roky jako učitelský čekatel v Pustinách a Chrastavě v libereckém okrese, 5 r. jako definitivní učitel v Croustově na o. Městec Králové, přes 7 let jako definitivní řídící učitel v Milčicích. Protože v době ustavení na ratenskou školu byl nemocen, nastoupil službu od 14.1.1946 a vyučoval 1. třídu. Zastupovala jej učitelka Chladová. Z Ratenic odešel na vlastní žádost na obecnou školu do Peček.

učitelka domácích nauk ze Sokolče,
vyučovala ženským ručním pracem.

Květoslava HYNKOVÁ
leden 1946 -

do Ratenic přišla z obecné školy v Pečkách, z Ratenic byla přeložena do Vrbové Lhoty

Edvard JAKSCH
1.9.1947 -
31.8.1959

správce a ředitel školy v Ratenicích. Odešel do důchodu k 1.9.1959. Žil v Ratenicích v učitelských bytech č. 49, kde zemřel r. 1983. Pochován je na hřbitově v Poděbradech.

Květoslava SEIBOTHOVÁ
1.9.1958 -
31.8.1960

učila 2. třídu, členka KSC. Bydlila v Pečkách u své matky, odkud dojížděla do Ratenic.
V roce 1960 byla přeložena na školu do Peček.

František MOTTL
1.9.1959 -
31.8.1975

ředitel školy v Ratenicích. Naroden 14.3.1921 v Buděticích na okrese Sušice, kde vychodil obecnou školu, studoval na gymnaziu v Sušici, pak prošel 1. ročním kurzem učitelství. Začal vyučovat 1.3.1942 v Krádku u Sušice. Od 1.10.1943 do konce války totálně nasazen. Po ukončení vojenské prezenční služby v r. 1946 odešel na okres Bílina, kde působil 8 let, poté působil 5 let na okrese Nový Bydžov, kde neposledy učil na národní škole v Bebicích, odkud přešel do Ratenic. V Ratenicích učil 1. třídu. V roce 1975 přešel do funkce ředitele školy ve Vrbové Lhotě, kde učil až do svého odchodu do důchodu v roce 1984. Člen KSC.

Libuše MOTTLOVÁ
1.9.1960 -
31.8.1975

rozená Fridrichová, nar. 23.12.1923 v Nechanicích, okres Hr. Králové. Po válce prošla kurzem pro učitele národních škol a skládala doplnovací matřitu v Jičíně. Začala učit na okrese Nový Bydžov, odkud na výzvu Zemské školní rady odešla do pohraničního okresu Bílina. Tam se r. 1951 provdala za Františka Mottla. Od škol. roku 1954/55 vyučovala opět na novobydžovském okrese v Lovčicích.

V Ratenicích vyučovala 2. třídu až do r. 1973. Od 1.9.1974 se stala ratenská škola pro malý počet žáků jednotřídkou, kterou učil ředitel školy František Mottl a s. Mottlová byla přeložena na ZDŠ v Pečkách. Od 1.2.1974 byl 5. ročník ratenské školy převeden do Vrbové Lhoty, kde byla znova otevřena 2. třída, ve které vyučovala s. Libuše Mottlová.

R.D. Při svého katechetického učitelského slavnosti pan. Šimáčkové, kterou uskutečnila v roce čtvrtého Pařížského, zinale...
Máme katechetku, pojďme jí říct, jaký před rokem 1927.
Máme tu říct, že máme jen jednoho katecheta, který vzdělával až
začátkem v Pařížském a podél moci dle svých možností katechetické
činnosti vlastně všechny děti. Nejdřív všechny, nejdřív ty, kteří
mohly v děti vzdělat.

Úklid školy

Ze celou dobu trvání ratenské školy si nikdo nevzpomněl na práci žen, které prováděly úklid školy a připravovaly dřevo a uhlí na zátop. Nikdo neocenil jejich každodenní práci, až teprve ředitel školy František Mottl.

Od roku 1937 uklizela školu Marie SOKOLOVÁ. Narodila se v Raticích v roce 1904 v dělnické rodině. Matka, rozená Plačková z Vrbčan a otec Čeněk Sokol ze Sadské, pracovali jako zemědělští dělnici ve statku u Sixtů č.22. Po roce 1918 Otec Čeněk Sokol pracoval v Praze u zedníků na stěvbách jako přidevač malty. Kromě dcery Marie měli dva syny Čeněka a Františka a dceru Jindřichu, se kterými bydleli v domech č.112, 65 a č.109 (obecní dům).

Marie Sokolová od svého dětství pracovala u sedláků, jezdila se skupinou žen z Raticic česat chmel na Žatecko. Po smrti svých rodičů žila sama v domě č.1 a v pedesátých letech si koupila malý domek č.52, kde žije dodnes.

Ředitel ratenské školy František Mottl práci dělnice Marie Sokolové ocenil ve školní kronice slovy:

"O rozvázání pracovního poměru k 31. říjnu 1961 požádala dosavadní uklizečka Marie Sokolová. Pracovala na zdejší škole jako uklizečka více než 20 let.

První tři léta do roku 1940 nebyla dokonce místní školní radou ani pojistěna. Ačkoli mzda, kterou za svoji práci dostávala až do úpravy platů k 1.1. letošního roku (byla zaměstnána jen na 100 hodin měsíčně), byla velmi malá, konala vždy svoji práci svědomitě a ochotně a měla velmi dobrý poměr k dětem.

Díky ji za všechnu práci, kterou pro školu udělala.

Na uvolněné místo uklizečky byla od 1.11.1961 přijata s. Blažena Proroková.

N.B. Před Marií Sokolovou uklizela školu paní Vedralová, která bydlela u své dcery Trnkové, číslo.... Skolu uklizela, pokud pamět se má, již před rokem 1927.

Mimoto se živila prodejem cukrovinek, které odebírala od cukrářů v Pečkách a v neděli seděla se svým malým krámkem před okny domu č.43. Cukrovinky prodávala jen v teplých měsících v době pohody.

Léta 1969 - 1975

Krizové období 1968/1969 a konzolidace

Na začátku školního roku 1968/69 neměli učitelé tušení, že zkrátce budou prožívat události, které se jim zdaly mnohdy nepochopitelné.

V listopadu 1967 oslavila škola lampionovým průvodem a vystoupením žactva 50. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Hlavní část pořadu vyplnila dramatická umělkyně Skálová z Poděbrad. Ve škole se promítaly sovětské filmy.

Dne 17. prosince 1967 se pořádala tradiční slavnost Dědy Mráze, kterou svým programem vplnili školní děti scénkami. SRPS pořádalo pro děti 18. února 1968 již tradiční maškerní ples, 4. března jede škola do divadla Jiřího Wolkra v Praze a 9. března vystupují žáci na oslavě Mezinárodního dne žen. Učitelé vychovávají žáky v duchu zásad budování socialistické společnosti, přátelství a spojenectví se SSSR.

V měsíci březnu 1968 vystupují na scénu síly, které ve straně i ve společnosti vytvořily pravicově oportunistickou platformu, ovládly sdělovací prostředky a zprvu zastřeně a později otevřeně vystupovali s revisionistickými, protisocialistickými a protisovětskými hesly.

Projevil se důsledek dlouhodobého zanedbávání ideové výchovy, ideologické, masové politické a kádrové práce strany. Jen tak mohli získat ve straně i ve společnosti důležité pozice lidé, zpravidla baloburžoasního a buržoasního původu. Když začaly v šedesátých letech narůstat a neřešily se nedostatky na ekonomickém úseku, ztráceli tito lidé půdu pod nohama, podléhali propagandě pravicově oportunistických a nepřátelských sil a blokovali se s nimi.

Sovětský svaz a socialistické státy nemohly k činnosti protisocialistických sil nečinně přihlížet a trpět, aby se pod pláštikem obrodného procesu zmocňovaly jedné mocenské pozice za druhou. Dne 21. srpna 1968 vstupují do Československa sovětská vojska, aby pomohla československým komunistům v boji s vnitřním nepřitelem a aby zabezpečila čsl. socialistický stát i navenek.

Dne 17. dubna 1969 bylo zvoleno nové vedení strany v čele s Gustávem Husákem, které stálo na pozicích marxismu-leninismu a proletářského internacionálismu. O tomto období krize ve straně a společnosti píše ve školní kronice ředitel školy František Mottl:

"Zveřejněním nových informací dochází postupně k novému hodnocení vyvinuvší se situace. Vychází najev, že rozvíjení a obrana demokracie bylo některým silám jen pláštikem, kterým zakryvali své politické ambice, ambice rozporné se zájmy socialistické demokracie. V tomto směru snad nejvíce působily vznikající organizace jako KAN a K 231..."

...Dokonce i nově utvořený Svaz družstevních rolníků skrýval snad v sobě snahu postavit pracující v zemědělství proti pracujícím v průmyslu a státi se někdy jakousi náhražkou za zdiskreditovanou stranu agrární.

...do čela KSČ se dostává s. Dr. Gustáv Husák. V energičnost

jeho vedení jsou skládány velké naděje..."

V roce 1969 se obec nezúčastnila tradičních oslav 1.máje v Pečkách, protože se veřejně nekonaly.Oslava se konala v předvečer 1.máje v sále hostince č.32.

Květnové plénum ÚV KSC vydalo realizační směrnici pro další postup strany v dalším období, která měla za cíl obnovení jednoty strany na marxisticko-leninských základech, zvýšení její akceschopnosti, obnovení jení vedoucí úlohy ve společnosti, upevnění funkce socialistického státu a upevnění přátelství se Sovětským svazem a socialistickými státy.

Dne 12.září 1969 se zúčastnil ředitel školy s.Mottl aktivity školských pracovníků v Nymburce (ředitelé škol, předsedové ZO KSC a ROH).Na aktivity byli informováni o politických událostech v minulém období a úkolech v novém školním roce.Novým vedoucím odboru školství ONV v Nymburce se stal Dr.Antonín Koukal.

Dne 7.listopadu 1969 škola oslavila výročí VŘSR,při které byla z televizního přenosu shlédnuta přehlídka na Rudém náměstí v Moskvě.Školní oslava byla uspořádána i k 22.výročí Února a 8.března se konala veřejná oslava MDŽ v hostinci.Po projevu předsedkyně MO Českého svazu žen obstaralo program oslav žactvo se svými učiteli.Na pořadu byly recitace,zpěvy a tanečky na lidové písni.

Oslavy 1.máje se konaly opět v Pečkách a zúčastnili se jich všichni žáci s učiteli.Žáci měli nová mávátka s bílou holubičkou.

Rok 1970 byl ve znamení 100.výročí narození V.I.Lenina, které vyvrcholily 22.dubna školní a poté 23.dubna veřejnou oslavou v sále hostince za účasti 70.dospělých a 40 dětí.

Stejně tak k oslavě 25.výročí osvobození ČSSR sovětskou armádou připravili žáci program, se kterým vystupovali nejdříve ve škole a 7.května na veřejné oslavě. K 25.výročí osvobození ČSSR si dala škola závazek, že na školním hřišti vybuduje asi 30 m běžecké dráhy pro zlepšení podmínek pro tělesnou výchovu. Závazek byl splněn do 20.května.Žáci s ředitelem školy cdpracovali na 120 hodin na odstraňování vrchní vrstvy půdy a na úpravě povrchu.Místní JZD škole poskytlo zdarma 6 valníků písku ze svých zdrojů.

Školní rok 1970/71 byl zahájen 1.září opět slavnostně za hojně účasti rodiců a veřejnosti.Po projevu ředitele školy pozdravila žáky předsedkyně MO KSC s.Anna Petrová, zástupci MNV a Svazu žen.

Dne 4.listopadu 1970 se konala v sále hostince oslava VŘSR za velké účasti občanů.Na oslavě vystoupil vojenský soubor sovětské armády z Milovic, který byl občany srdečně přivítán. Slavnostním řečníkem na oslavě byl vedoucí odboru školství ONV v Nymburce Dr.Antonín Koukal.Po jeho projevu vystoupili žáci školy s recitacemi, písničkami a tanečky.Pořad sovětského vojenského souboru byl velmi pestrý a byl odměnován častým potleskem. Na závěr oslavy byli sovětští hosté pohoštěni.

Dne 23.listopadu 1970 konala se ve škole besídka s předsedy místní org.Svazu žen, která vyprávěla o svých zážitcích v Sovětském svazu.

Vánoční besídka spojená s nadílkou SRPS se konala 20.12.70. (již to nebyl tradiční Děda Mráz, který byl naposledy organizován v prosinci 1967). Záci sehráli pohádku Sněhurka a 7 mužíčků. Ve hře účinkovaly téměř všechny děti. Kulisy pro hru si škola vypůjčila z Peček, jeviště pomohli postavit rodiče a místní ochotníci, poplatky za vypůjčené kostýmy si hradili herci sami.

Rok 1971 byl ve znamení 50.výročí založení KSČ. Oslav 1.máje v Pečkách se zúčastnilo 30 žáků školy s učiteli. Měli mávátku s rudými hvězdami a číslicemi připomínajícími 50.výročí založení KSČ a blížící se XII.sjezd KSČ.

4.května besedovali žáci s předsedkyní zdejší organizace KSČ s. Annou Petrovou, která dovedla hezky vyprávět. Děti pozorně vyslechly její vzpomínky na vlastní dětství a poměry v jakých tehdy vyrůstala.

V sále hostince č.32 se konala 7.května veřejná oslava k výročí osvobození ČSSR sovětskou armádou a 50.výročí založení KSČ. Kulturní program oslav připravila škola. Jeho náplň sestávala z recitací, zpěvu a básma vydaného k 50.výročí založení KSČ. Slavnostním řečníkem byl tajemník ONV s.Brynych.

Na národní směně na počest XIV.sjezdu odpracovali žáci na úpravě obce 128 hodin, splnili závazek ve sběru léčicích rostlin (sebrali jich na 55 kg) a sebrali asi 17 q papíru a textilu.

Ve dnech 26.a 27.11.1971 se konaly volby. Předvolební kampaně se zúčastnili oba učitelé školy. Učitelka Libuše Mottlová pracovala ve volební komisi. Navržení kandidátů byli zvoleni všemi platnými odevzdanými hlasů:

Předsedkyně MNV	s.Marie Horká
Tajemnice MNV	s.Vlasta Lencová
místopř.MNV	s.František Mottl,
členové rady	s.Volek,Alois Veselý,M.Chroust a M.Fulínová

Dne 21.prosince 1971 se konal slavnostní slib ředitelů škol v Hálkově divadle v Nymburce.

Ve čtvrtek 28.11.1974 zavítalo do Ratenic ssi 30 sovětských turistů z Kubáně. Obědvali v nově upraveném pohostinství Jednoty (č.32) a odpoledne se konalo setkání s milými hosty na místním národním výboru. Po vyučování tam předvedli žáci spolu s ředitelem školy s.Mottlem kulturní program, na cvičení k výročí VŘSR. Vytcupený žactva se hostům velice líbilo. Děti byly poděrovány sovětskými odznácky a jinými upomínkovými předměty. Přátelské setkání se protáhlo až do večera.

Ke 30.výročí osvobození naší vlasti sovětskou armádou byla škola slavnostně vyzdobena. Ředitel školy s.Mottl pro znázornění postupného osvobození zhotobil vhodnou a přehlednou mapu. Vlastní oslava se konala 8.května ve škole. Večer se konal lampionový průvod obcí.

Krizové období ve straně a ve společnosti bylo úspěšně překonáno houževnatým úsilím nového vedení strany za podpory dělnické třídy, družstevního rolnictva a všech poctivých pracujících.

Pionýrská organizace

V říjnu 1973 byla na škole opět obnovena činnost PO. Po s.Goliášové převzal vedení PO Zdeněk Ulrich z Velkých Chvalovic. Pomáhali mu V.Kloudová a Lenka Korelusová.Na veřejné schůzi MNV k výročí Února 1948 konalo se dne 20.2.1974 šátkování pionýrů. Kulturní vystoupení připravil se žáky ředitel školy s.Mottl.

Školní oslava Února 1948 se konala 25.2.1974 ve škole. Rovněž oslava MDŽ se toho roku konala ve škole, protože byla prováděna přestavba hostince č.32, který je majetkem družstva Jednota.

Dne 30.března 1974 odpracovali pionýři při brigádě na úpravě obce (úklid veřejných prostranství) kolem 40 hodin. V dubnu 1974 byla škola slavnostně vyzdobena k výročí 25 let PO. Dne 24.4.1974 bylo 25.výročí vypomenuto před proporem pionýrské skupiny Škola a obec.

S opravami školní budovy měl ředitel školy stálé starosti, protože podniky místního stavebnictví (OSP Poděbrady) pro své omezené kapacity i nedostatek některých profesí nevyráběly objednávky na opravy školy v požadovaných termínech.A tak ředitel školy s.Mottl s úlevou poznamenal do školní kroniky:

"Teprve koncem prázdnin (r.1970) jsme se konečně dočkali dlouho slibované opravy střechy školní budovy (poslední slib byl nekvěten). Opravu provedli pracovníci stavebního podniku.Byly dány nové okapové žlaby a svody a provedeno přeložení střechy.Jelikož střecha je pokryta krytinou, která se nyní nevyrábí,byla na část střechy (nad schodištěm) použita krytina nová.Okrraj střechy je nyní po úpravě oplechovaný.Tato údržba stála 16 tisíc Kčs."

Dne 14.října 1970 bylo v obci uvedeno do provozu nové výbojkové osvětlení obce.Bylo pořízeno nákladem 270 tisíc Kčs.S pracemi bylo započato kolem 15.července.Výkopové práce,pokládání kabelu a zabetonování patek pro postavení stožárů prováděla skupina dělníků z Kežmaroku,která pracovala pro pardubický podnik Stavomontáže,který výstavbu osvětlení prováděl.Maringotka pro pracovníky byla umístěna na školním dvoře,kde byl skladován i materiál."

Ve školním roce 1970/1971 dle inventáře školy přibyla Cardova stavebnice pro tělesnou výchovu za 1180 Kčs.Z ústřední dodávky pomůcek získala škola soubor diapositivů "Poznej svou vlast" za 890 Kčs a z dotace ONV pořídila magnetofonové nahrávky ruštiny pro IV.ročník za 500 Kčs.

Josef Boležal z Raticnic č.51 natřel ve škole všechna okna a dveře.

Od poloviny dubna 1972 začaly práce na opravě fasády školní budovy,které se protáhly až do konce prázdnin.Koncem dubna 1972 provedena rekonstrukce bleskostvodu.

Dne 24.května 1972 provedli soudruzi Hnát,Čejka a Pácalová ze ZDŠ Pečky prověrku bezpečnosti práce na škole.

Dne 20.10.1973 vyčistili ředitel školy s.Mottl,J.Hoskovec a Štěpán Krajinák školní studni.Po vyčištění pokryli dno vrstvou opraných oblázků a vydezinfikovali ji sagenem.

V polovině června 1974 byly provedeny opravy vnějšku obytného domu pro učitele č.49.K tomu poznamenal ředitel Mottl: "Potřebnější by ovšem byly úpravy vnitřku,jako třeba zavedení etážového topení,které už má v obci asi čtvrtina domácností."

Dne 29.3.1975 byl přemístěn pomník padlých v I.světové válce z místa před hostincem č.32 před obytný dům pro učitele č.49. Práce řídil kameník O.Zmáťlo,který také provedl renovaci pomníku. Velký kus práce na úpravě prostranství kolem pomníku provedl J.Kohout.Oplacení zhotovili zdarma pracovníci Kovopodniku Pečky J.Semerád a Josef Paluska.

Jednotné zemědělské družstvo

Žáci školy byli zváni na výroční schůze JZD,kde vystupovali s programem (př.19.2.1971).

V roce 1971 bylo po 20.květnu po celý červen deštivé počasí,naopak červenec a srpen byly mimořádně suché,takže JZD nemělo problémy se sklizní.Celkem sklidilo JZD kolem 130 wagonů zrní.

V roce 1973 postavilo JZD nový obytný dům (4 byty) pro své pracovníky na poli za hostincem č.32 u cesty ke hřbitovu.

V roce 1973 bylo na podzim suché počasí,což bylo na škodu polním pracem JZD.Zima 1973/74 byla velmi mírná a suchá.Dne 27.3.74 byli žáci ve škole poučeni o zákazu vypalování staré trávy (stařiny).

Při sklizni řepy v roce 1974 se počasí značně zhoršilo, takže denně pršelo.Na pomoc družstevníkům přišly brigády ze závodů a vojenských útvarů.Ředitel školy s.Mottl odpracoval při sklizni řepy 8 hodin.

Archeologické nálezy v obci

Dne 10.září 1971 pracovnice muzea v Poděbradech archeoložka Hedvika Sedláčková vyzdvihla v melioračních rýhách v polích nálezy (trochu střepů,písářské rydlo s kováním k upínacím řemínkům). Tato událost byla podnětem pro žactvo a tak při vlastivědné vycházce 14.9.1971 provedl ředitel školy s žáky povrchový sběr v polích mezi školní zahradou a hřbitovem.Podzim byl suchý a děti chodily ve volném čase sbírat samostatně a střepy přinášely do školy. Později začali přinášet střepy z pole u objektu JZD. Tam byly nalezeny i zbytky mazanice a dva přesleny.

Koncem září při hloubení rýh v poli při silnici k Cerhenicům byly v tomto koutě zasaženy žárové hroby lužického typu a nalezena dívčí lebka ze slovanského hrobu IX.a X.století.Asi v polovině října v těchto místech vyhrabali (přes veškeré poučování a vysvětlování) žáci V.Chlupatý a J.Olejarčík velkou neporušenou popelnici s jednoduchým zdobením (měla jen trhlinu) a střepy dalších nádob z téhož hrobu.Vše bylo předáno pracovnici muzea.

Při zakopávání uzemňovačích desek pro bleskosvod školní budovy našel ředitel školy s.Mottl asi 2 cm úlomek pazourkové pilky,který později předal H.Sedláčkové z muzea v Poděbradech. (duben 1972).

V sobotu 5.dubna 1975 našli žáci při branné vycházce na polích poblíž Domku střepy slovanských (?) nádob z dávného osídlení.

Sdružení rodičů a přátel školy /SRPS/

Ve školním roce 1968/69 byl zvolen výbor SRPS v tomto složení:

Předseda	Miroslav Chroust	Důvěrník 1.třídy	Miroslav Volek
Místopředs.	Josef Jandovský	" 2. "	Jos.Bramburek
Jednatel	Eva Růžičková	Revizoři účtů:	Václav Klouda
Pokladník	Jan Vlček	" "	Frant.Mottl
kult.ref.	Vladimír Syrůček		

Výborové schúze se v tomto roce vůbec nekonaly. Členské schúze se konaly čtvrtletně a na jejich programu bylo hodnocení prospěchu a chování žáků za příslušné čtvrtletí. Bylo uspořádáno několik akcí, ze kterých získalo SRPS finanční prostředky. V lednu zakoupilo SRPS a národní výbor pro školu televizor značky Jasmin v ceně 4100 Kčs (MNV přispěl částkou 2000 Kčs). Členský příspěvek SRPS činil 20 Kčs ročně pro rodinu.

Poslední členská schúze v roce se konala 17.6.1969. Usnesla se uspořádat pro děti výlet autobusem ČSAD k Máchovu jezeru a okolí. Pokladník s.Vlček podal zprávu o stavu pokladny, jejíž hotovost činila 2933,75 Kčs. Za sběr šrotu se utržilo 1305 Kčs a sběr papíru 385 Kčs. Tržba za sběr šrotu mohla být vyšší, kdyby se ho všichni rodiče ve větším počtu zúčastnili.

Ve školním roce 1969/70 se konala ustavující schúze SRPS 1.10.1969, na které byl zvolen výbor v tomto složení:

Předseda	Václav Němec	Důvěrníci třídy:	Josef Bramburek,
Místopředs.	Eva Růžičková		Alena Krajňáková
Pokladník	Jan Vlček	Revizoři účtů	Marie Kumáková
Jednatel	Miroslav Chroust		Růžena Semerádová
Kult.prop.	Vladimír Syrůček		

Výbor vypracoval plán práce, který předložil členské schúzi ke schválení. Byly v něm zahrnuty tyto akce: zájezd do divadla, návštěva loutkového divadla, uspořádání výnoční besedy, společenského plesu, dětského karnevalu a školního výletu. V plánu byly i přednášky a upevnění spolupráce školy a rodiny. Byl schválen příspěvek ve výši 20 Kčs ročně.

Z dalšího průběhu činnosti SRPS se dozvídáme, že plán činnosti byl v podstatě naplněn. Neuskutečnil se společenský ples, protože jeho výnos byl nejistý.

Na členské schúzi SRPS 2.12.1969 byla přednáška s.Mottla o zkušenostech se školní výchovou v SSSR. Členská schúze 10.2.1970 projednala organizaci dětského karnevalu, který se konal 1.3.1970. Pro pohoštění dětí bylo zakoupeno 300 kusů dortů. Organizována tombola s cenami asi za 250 Kčs. Byl projednán návrh ředitele školy na vybudování hřiště na školní zahradě.

Na členské schúzi 18.5.1970 ředitel školy Mottl seznámil rodiče s peněžní službou státní spořitelny. Dohodnuto, že úložky žáků jim budou ukládány na 0,5% úrok s neterminovaným výběrem.

Činnost SRPS byla i v dalších letech zaměřena na součinnost rodičů s vedením školy ne uvedený okruh činnosti, členské příspěvky každoročně odhlasovávány na 20 Kčs ročně.

Na schůzi 12.5.1971 projednána nabídka TJ Sokol Ratenice, aby členové SRPŠ pomohli za odměnu uklidit prostranství hřiště u vstupní brány a zbytky škváry podle okraje hrací plochy. Nabídka byla přijata jako součást závazku obce na počest 50.výročí založení KSC.

Na členské schůzi 11.10.1971 hovořil ředitel školy s. Mottl o náboženské výuce na škole. Apeloval na rodiče, aby své děti neposílali na náboženství, protože se to nesrovnnavá se socialistickou výchovou. Velké procento přihlášek na výuku náboženství nevrhá nejlepší světlo na školu, jež činnost je podle tohoto hlediska hodnocena. (Podáno celkem 10 přihlášek, z toho 9 na katolické a 1 na českobr. evangelické z celkového počtu 30 žáků školy).

Na schůzi 11.11.1971 přednášel ředitel školy na téma "Jak předcházet neprospechu žáků", 20.1.1975 o branné výchově a ochraně jednotlivce.

Ze zpráv ředitele o prospěchu žáků:

Ve školním roce 1969/70 ze 34 žáků (k 30.6.70) neprospěli 3 žáci 4. postupného ročníku, ve škol. roce 1970/71 z 31. žáků prospělo 29 (u jednoho povolena opravná zkouška a 1 žák 3. postupného ročníku neprospěl). Snížena byla známka z chování u 3 žáků.

Ve školním roce 1971/72 prospělo všech 28 žáků (k 30.6.).

Poslední členská schůze SRPŠ na ratenské škole se konala 9. června 1975. Nový výbor SRPŠ se již volil ve školním roce 1975/76 na cíkole ve Vrbové Lhotě.

- - - - -

Přehled výborů SRPŠ na ratenské škole v letech 1971-1975

1971/72	1972/73	1973/74	1974/75
Předseda Václav Němec	Croust M.	Stěpánek	Stěpánek
Místopřed. Klouda Josef	Klouda Josef Chroust	Chroust	Semrádová
Pokladník Krajnáková	Krajnáková	Krajnáková	Čudová
Jednatel Chroust	Němec V.	Němec V.	Volšová
Kult.ref. Volšová	Volšová	Volšová	Pivenková
Důvěrníci Klemáková	Vodvářková	Vodvářková	
tříd Semrádová	Klemáková	Nováková	Kratochvílová
Revizoři Semrádová R.	Nevršková	Semrádová	Checholová
účtu Veselá	Semrádová	Čudová	

- - - - -

Sběru rostlin se věnovala škola zejména v měsících květnu a červnu. Ve školním roce 1971/72 bylo sebráno celkem 64 kg léčivých rostlin, v roce 1975 odeslala škola do nákupny v Brániku celkem 96 kg sušených bylin a pomerančové kůry, kterou škola sbírala již od měsíce února. Dále se sbíraly listy a květy hloh, kopřivové listy, nať vlaštovičníku, macešky a srdečníku, květ akátu, běžného bezu a lípy.

- - - - -

Návštěvy divadel a kulturních představení

Zájezdy autobusem do divadel částečně hradilo žákům ze své pokladny SRPS, stejně tak jako náklady na školní výlety. Celkem shlédli žáci:

- 29.10.1969 loutkové divadelní představení kladenského divadla v Poděbradech "Prasátka se nebojí."
- 16.6.1970 divadlo J.Wolkra v Praze "Pohádka o loupežníku Rumce jsovi, muzeum V.I.Lenina včetně místnosti, kde se konala konference sodiálně demokratické strany Ruska v roce 1912 za účasti V.I.Lenina.
- 20.4.1971 divadlo Jiřího Wolkra v Praze, "Pasáček veprů"
- 26.4.1971 loutkové představení kladenského divadla v Poděbradech "Budulínek"
- 3.5.1971 navštívili školu herci oblastního divadla v Kolíně s.Toť a Mokošín s literárně výchovným pásmem "Setkání a přátelství".
- 24.6.1971 na ZDS v Pečkách shlédnuto představení žáků a žáky ZDS Pečky pod vedením učitele Líbala - hra "Cesta za pokladem".
- 1.11.1971 kladenské loutkové divadlo v Poděbradech "Tajemství zlatého klíčku".
- 26.2.1972 ve sportovní hale v Praze na lední revui "Ferda na ledě".
- 19.6.1972 divadlo J.Wolkra v Praze "Tři babičky a kanárek".
- 30.5.1973 herci kolínského divadla s.Toť a Mokošín navštívili ratenskou školu s pořadem sovětské poézie.
- 26.6.1973 divadlo v Kolíně, hrála se "Popelka".
- 15.9.1973 autobusem ve Smetanově divadle v Praze na hře "Liška Bystrouška" (vstupenky po 24 Kčs uhradilo SRPS).
- .5.4.1974 na ochotnickém divadelním představení žáků ZDS Pečky "Než opustíte naší školu".
- 16.4.1974 Zájezd do divadla J.Wolkra "Šípková Růženka". Hrálo se v divadle Komedie.
- 20.6.1974 vlakem v kolínském divadle na "Kocour v botách a klobouku."

Ředitel Lidové školy umění (LŠU) v Pečkách provedl 20.9.1974 průzkum hudebního nadání žactva na ratenské škole a pěti žákům nabídl možnost přihlásit se k výuce na hudební nástroje na LŠU v Pečkách. Příležitost využili jen 3 žáci: P.Čurda, K.Novák a L.Chochola.

Branná výchova

Na druhou pracovní sobotu v tomto roce, dne 16.5.1970, naplánovala si škola polodenní vycházku do lesa, spojenou s cvičením braných prvků.

9.března 1972 uspořádáno branné cvičení jako přesun na vzdálenost 6 - 8 km se zdoláváním přírodních překážek a cvičením prvků poskytování první pomoci.

16.března 1973 se zúčastnilo branné vycházky 29 žáků. Na cvičovalo se ukrytí v terénu, orientace v okolí obce, zdolávání terénních překážek, hašení požáru, očetření a přesun raněných, hod na cíl a pod. Záci prošli okruh v délce asi 3 km a to cestu ke hřbitovu, polními cestami ku trati u Cerhenic a z opačné strany u Domku se vraceli zpět do vsi.

Během podzimu 1973 uskutečnila škola 3 vycházky a dvě hodiny byly věnovány dopravní výchově. Dne 4.6.1974 se konalo objektové cvičení civilní obrany. Cvičen odchod do školního sklepa, výdej lícnic a nasazování lícnic.

Každoročně bylo na škole vzpomenuto Dne čsl. armády. Rovněž každoročně se setkali na škole žáci s příslušníkem Sboru národní bezpečnosti (SNB) z Peček, který připomíval žactvu dodržování dopravních značek-předpisů, vystříhání se střelby z praků, vzduchovek, ostražitosti při koupání, pobytu v lese a styku s neznámými osobami.

Místní skupina SSM spolu s ředitelem školy připravila k Mezinárodnímu dnu dětí 3.6.1973 a 23.6.1974 na hřišti Sokola Dětský den s pestrým pořadem sportovních soutěží a různých atrakcí.

Zdravotní stav žactva

Každoročně se pravidelně konalo očkování žáků 2.ročníku proti neštovicím a 3.ročníku proti záškrtu, černému kašli a tetanu. Stejně tak lékařské prohlídky žáků, které od r.1969 do roku 1975 prováděla na škole MUDr Horažďovská.

Rovněž každoročně prováděny tuberkulinové zkoušky pracovnicí kalmetizačního oddělení Ústavu národního zdraví v měsíci říjnu a potom očkování proti tuberkuloze. Zkoušen byl sluch a zrak žáků, prohlížen a opravován chrup ve zdravotním středisku v Pečkách.

Dne 13.října 1970 došlo v obci k tragické události při nerozumné hře dětí. Před bývalou kovárnou JZD (dům č.43), stál jeřáb, kterého dva hoši, žáci 7.ZDŠ, použili jako houpačky. Jeřáb se převrátil a na místě usmrtil bývalého žáka ratenské školy Josefa Klouda, č.19.

Dne 14.2.1971 se u jedné žákyně 2.ročníku objevily spalničky, které se rozšířily v 1.třídě a v době od 22.2. do 5.3.značně zhoršily docházku do školy.

V době od 6.12. do 18.12.1971 byla zejména 1.třída postižena hromadným onemocněním žactva chřipkou. V prvním z těchto dvou týdnů chybělo v 1.třídě přes 60% žáků.

Kynečem listopadu 1973 zjištěn mezi žactvem výskyt vší, což bylo značným překvapením, protože od doby války se vši ve škole nevyskytly. Dne 30.11.1973 se do školy dostavila MUDr Horažďovská a prohlédla žákům hlavy. Zjistila ještě dva případy vší u 2 sourozenců, kteří byli ~~zadrženi~~ v letech 1972 a 1974 patrně zdrojem jejich šíření. V druhé polovině ledna 1974 epidemie chřipky zhoršila školní docházku. Dne 29. a 30.4.1974 se na škole nevyučovalo, protože ředitel školy byl na vyšetření v kolínské nemocnici.

Na školu přišel 21.dubna 1975 do 1.třídy žák cikánského původu se slabým prospěchem. V květnu byly u něho zjištěny vši. Od 19.6.1975 již školu nenaštěvoval, protože jeho matka jej údajně odvezla do Karlových Varů. Adresu škole nesdělila. Ve škole zůstalo jeho vysvědčení i s osobním záznamem.

Výlety a exkurze

- 8.10.1969 odpoledne pro žáky 4.a 5.postupných ročníků vycházka do okresního města Nymburka.
- 14.10.1969 prohlídka nádraží a pošty v Pečkách.
- 9.7.1970 exkurze do stanice železničního zkoušebního okruhu ve Velimi.Děti poučeny o významu zařízení a poučeny, aby nedělaly na zařízeních škody (starší děti někdy poškozovaly izolátory a kladly kameny na kolej a pod.). Třetí okruhu děti projely na jedné ze zkoušených lokomotiv.
- 24.6.1970 autobusový výlet na Karlštejn a Koněprusy, kde žáky zastihla bouřka.Vraceli se přes Dobříš na Slapy, tam se projeli lodí po jezeře,návštěva Konopiště.
- 16.9.1971 autobusem na Kačinu,Žleby,Seč a Kutnou Horu.
- 18.10.1971 odpoledne vlakem přes Poříčany do Nymburka se žáky 4.a 5.postupného ročníku.
- 16.5.1972 autobusem do botanické zahrady v Liberci,zámek Sychrov a hrad Trosky.
- 20.6.1973 autobusem na Tábor,Orlik s plavbou po jezeře,Zvíkov, Milín,Praha.
- 25.6.1974 autobusem do Přerova nad Labem,Mělníka,Kokořína,Říp, Terezína a Středohoří.
- 27. a 28.6.1975 dvoudenní výlet spolu se skupinou SSM aza účasti rodičů (protože bylo ve škole málo dětí).Navštívěna Třebon,Hluboká nad Vltavou,Český Krumlov a Lipno. Tam přenocovali v Přední Výtoni v ubytovně Ná vyhlídce. Druhý den projížděk po přehradě,avšak počasí nepřálo a další plány pokazilo.Autobus měli žáci zdarma. To byl poslední výlet žáků na ratenské škole.

Poslední školní rok ratenské školy (1974/1975)

V ratenské škole rok od roku klesal počet žáků.Bylo to způsobeno tím,že z obce odcházeli mladí lidé za prací do okolních měst, kde založili své rodiny a bydleli v nových moderních bytech vybavených všeim pohodlím. Mnoho mladých lidí se odstěhovalo z Ratic na př. do Pardubic,Prahy,Kolína,Poděbrad a do sousedních Peček. V Raticích zůstali jejich starí rodiče a po jejich úmrtí zůstaly četné domy prázdné.

Průměrný věk obyvatel obce se zvýšil,obec se pomalu stávala vesnicí důchodců.V 70.letech bylo v obci kolem 30 neobydlených domů, které jejich majitelé postupně odprodávali penzistům -důchodcům- z měst,zejména z Prahy,kteří odcházeli do důchodu na venek. Značný počet zakoupili občané měst,kterí z domů vybudovali "chatu" pro bydlení o vekendech.

Některí rodiče,kteří pracovali v pečecích závodech,dávali zapisovat děti na pečecou základní devítiletou školu.Při odjezdu do práce brali děti sebou a po ukončení vyučování a práce je vyzvedli ze školní družiny.V Pečkách byla školní jídelna,kde se mohly děti stravovat.

Již na členské schůzi SRPŠ 17.ledna 1972 upozornila učitelka Libuše Mottlová rodiče, že hrozí uzavření školy v Ratenicích pro malý počet žáků a proto je třeba přesvědčit rodiče prvnáčků, aby nedávali zapisovat děti na školu v Pečkách (Na začátku školního roku 1971/72 bylo v ratenské škole celkem 30 žáků, z toho v 1.třídě 6 žáků).

Na začátku školního roku 1973/74 bylo v ratenské škole:
v 1.třídě (1. a 2. postupný ročník 13 žáků, z toho 6 dívek,
2 " (4. a 5. postupný ročník) 13 " 7 "

C e l k e m 26 žáků, z toho 13 dívek

V důsledku poklesu počtu žáků se ratenská škola stala do začátku školního roku, t.j. 5.září 1973 jednotřídkou s pěti postupnými ročníky. Ředitelem a učitelem na jednotřídce zůstal František Mottl a jeho manželka Libuše Mottlová byla dislokována na základní devítiletu školu (ZDŠ) v Pečkách.

Od 1.února 1974 byl 5.ročník ratenské školy čítající 9 žáků (z toho 5 dívek), převeden na ZDŠ do Vrbové Lhoty, kde byla znova otevřena 2.třída, na které vyučovala s-Libuše Mottlová.

Ve školním roce 1974/1975 měla ratenská škola na začátku školního roku (od 2.září 1974) pouze 15 žáků:

1.ročník	2 žáci	(1 hoch a 1 dívka)
2. "	3 "	1 " 2 "
3. "	5 "	3 " 2 "
4. "	5 "	3 " 2 "

Celkem 15 žáků (8 hochů 7 dívek)

Malý počet žáků a současně výhled, že se jejich počet v příštích letech nezmění, způsobil, že v Ratenicích byla škola uzavřena. Školní rok na škole končil

27.června 1975.

Zrušení školy projednal okresní školní inspektor z Nymburka s. Pácal ve vesnických organizacích KSC v Ratenicích a ve Vrbové Lhotě a na schůzích národních výborů obou obcí. Po vzájemné dohodě dojížděly děti z Ratenic do školy ve Vrbové Lhotě, kde je vhodná školní budova i možnost stravování dětí.

Spolu se žáky přešel na školu ve Vrbové Lhotě do funkce ředitele školy i dosavadní ředitel školy v Ratenicích s. František Mottl. Dosavadní ředitel školy ve Vrbové Lhotě odešel do důchodu.

Počet žáků na ratenské škole na začátku školního roku

	1940/41	41/42	42/43	43/44	44/45	45/46	46/47	47/48	48/49
h.	6	12	16	19	24	12	11	14	13
d.	12	20	28	24	20	7	7	9	9
E	18	32	44	45	44	19	18	23	22
h.	16	21	17	20	17	17	20	19	17
d.	17	17	16	21	24	21	14	10	8
E	33	38	33	41	41	38	34	29	25
h.	19								
d.	11								
E	30								
h.	41	33	33	39	41	29	31	33	30
d.	40	37	44	45	44	28	21	19	17
E	81	70	77	84	85	57	52	52	47
	65	60	68	68	68	4	43	43	43
	8	5	5	4	4		7	7	7
	1	2	2	2	2		2	2	2
	7	5	5	5	5		5	5	5

-51-

1. třída
2. třída
3. třída
katolíci
evang.
českosl.
bez vyznání

Počet žáků na ratenské škole na začátku školního roku

Postupný ř. roč- ník	49/50/	50/51/	51/52/	52/53/	53/54/	54/55/	55/56/	56/57/	57/58/	58/59/	59/60/	60/61/	61/62/	62/63/	63/64/	64/65/	65/66/	66/67/	67/68/	68/69/	69/70/	70/71/	71/72/	72/73/	73/74/	74/75/	
h. 10	4	4	7	6	13	2	4	1	:	5	2	6	2	0	0	0	0	0	4	3	2	3	1	3	1	1	
d. 15	6	6	6	9	4	3	4	0	7	2	2	2	0	0	0	0	0	0	4	6	3	3	2	2	1	1	
1. E 23	10	10	10	15	15	17	0	7	5	0	12	4	8	4	0	12	7	11	3	8	9	5	6	5	3	2	
h. 7	10	4	5	7	6	0	7	5	0	5	5	3	6	0	0	0	0	0	2	1	4	6	3	3	2	2	
2. d.	6	12	6	6	8	0	2	3	0	1	7	2	2	0	0	0	0	0	1	4	6	3	2	2	2	2	
E 15	22	10	21	13	14	0	9	8	0	6	12	5	8	0	0	0	0	0	7	11	3	7	9	5	5	3	
h. 6	7	10	5	5	8	0	14	7	0	1	6	5	3	0	0	0	0	0	6	2	3	4	2	2	2	2	
d. 4	6	12	6	6	6	0	6	1	0	4	1	6	2	0	0	0	0	0	5	2	5	1	4	6	9	4	
3. E 10	13	22	11	11	14	0	20	8	0	5	7	11	5	0	0	0	0	0	3	7	11	8	11	2	7	9	
h. 8	6	5	10	5	4	0	5	15	0	7	-	6	4	0	0	0	0	0	-	6	3	2	4	2	3	3	
d. 3	4	8	11	6	6	0	7	6	0	12	19	0	10	4	0	0	0	0	7	4	6	12	6	11	4	4	
E 11	10	13	21	11	10	0	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	4	6	12	6	11	4	4	
4. h.	3	8	8	5	10	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	6	5	-	4	1	5	5	
d. 4	3	3	3	9	11	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8	9	3	6	0	6	8	4	
E 7	11	11	14	21	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8	9	3	6	0	6	11	6	
h. 34	35	31	32	33	35	0	30	26	0	18	14	0	17	17	14	15	0	24	19	20	20	17	17	14	15	8	
d. 30	31	35	38	38	30	0	18	14	0	17	17	0	17	17	14	15	0	22	21	18	16	16	15	13	7	7	
E 64	66	66	70	71	65	49	48	40	0	41	36	34	33	0	34	37	39	40	35	35	30	30	26	15	15	15	8